

РЕЦЕНЗИЯ

От: доц. д-р Павел Петров Смолички, доктор по право, професионално направление „право“ (3.6.) по научната специалност „наказателнопроцесуално право“, преподавател в УНСС, Юридически факултет

Относно: дисертационен труд на тема: „Наказателнопроцесуални особености на разследването чрез служител под прикритие“, за придобиване на ОНС „доктор“, професионално направление 3.6. Право, област на висше образование „Социални, стопански и правни науки“, докторска програма „Наказателен процес“.

Основание за представяне на рецензията: участие в състава на научното жури по защита на дисертационния труд съгласно Заповед № 2266 от 08.10.2024 г. на Ректора на Югозападен университет „Неофит Рилски“, с която съм определен за външен рецензент

Автор на дисертационен труд: Атанас Сашов Бръндев
Научен ръководител: проф. д-р Веселин Вучков

1. Кратки биографични данни за дисертанта

Атанас Сашов Бръндев е роден на 01.06.1985г. в гр.Благоевград. През 2008г. след 4 годишно редовно обучение в Академия на МВР придобива бакалавърска степен по специалност „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“.

През 2013г. придобива магистърска степен по „Право“ от Югозападен университет “Неофит Рилски“ – Благоевград. Има придобита юридическа правоспособност.

През 2019г. със Заповед на Ректора на ЮЗУ – Благоевград 1168/26.06.2019г. е зачислен за докторант в задочна форма на обучение в катедра “Публично-правни науки“ при Правно-исторически факултет на Югозападен университет “Неофит Рилски“ – Благоевград с тема на дисертационният труд „Наказателнопроцесуални особености на

разследването чрез служител под прикритие“ с научен ръководител проф. доктор Веселин Вучков.

През 2008г. със Заповед на министъра на МВР е назначен за разузнавач в Отдел „Организирана престъпност“ на Национално централно бюро – Интерпол София, а през 2009г. със Заповед на председателя на ДАНС е назначен за експерт в Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Благоевград при ДАНС. В периода 2016 – 2021 г. заема длъжността Директор на ТД“НС“ Благоевград при ДАНС, а от 15.07.2021 и до момента е на длъжност началник на сектор в ТД “НС“ Благоевград при ДАНС.

Индивидуалният план за обучение на докторанта е изпълнен качествено и в съответните срокове.

2. Обща характеристика на представения дисертационен труд

Представеният дисертационен труд е структуриран в три глави, всяка обособена в самостоятелни параграфи, ведно с увод(въведение), заключение, съдържание, списък на използвани съкращения, библиографска справка и списък на цитираната съдебна практика. Библиографията наброява 103 литературни източници на български език и латиница, а бележките под линия са 105.

Общият обем на дисертационния труд е 184 страници.

Дисертационният труд е актуален и значим. От значение за определяне актуалността на темата е обстоятелството, че се касае за сравнително нов институт, недостатъчно разработен в процесуалната теория, а в практиката на съдилища рядко е обсъждан в отделни решения по конкретни казуси. Значими са обществените отношения, които са обект на правно регулиране и защита и които са основната част от предметния анализ на труда. Става въпрос за изследването на наказателнопроцесуалните особености на разследването чрез служител под прикритие – иновативен способ при осъществяването на доказателствената дейност в наказателния процес. Вярно е, че има публикации, които разглеждат различни аспекти на едни или други особености на разследването чрез служител под прикритие, но в българската правна литература няма публикувана монография, която да изследва цялостно и пълно наказателнопроцесуалните особености на този сравнително нов оперативен способ, съобразена с последните изменения в

законодателството и последните достижения на доктрината и съдебната практика.

В труда умело са използвани обичайните методи на научното изследване и различните тълкувателни способности. Изводите и заключенията са направени при отчитане на достиженията на теорията, на практиката на Върховния касационен съд, на Конституционния съд, цитирани са и решения на Европейския съд по правата на човека.

Поставената задача – да се изследват наказателнопроцесуалните особености на разследването чрез служител под прикритие е изпълнена успешно. Този труд има важно значение за доктрината, защото поставя, решава и доразвива редица теоретични въпроси. При изследването и формулирането на особеностите на разследването чрез използването на служител под прикритие, е анализирана съдебната практика и критично е оценена противоречивата такава. Дадени са собствени разрешения, които ще подпомогнат преодоляването на съществуващите противоречия. В дисертационния труд се съдържат подробно мотивирани и научно обосновани предложения за изменение и допълнение на законовата уредба. Формулирани са редица предложения *de lege ferenda*, някои от които на идейно ниво, а други с примерни текстове, но всички те заслужават вниманието на законодателя.

Следва да се посочи, че в края на всяка глава са поместени обобщения на изследваните въпроси, направени са съответните изводи и препоръки, които са добре обосновани и могат да бъдат подкрепени.

Уводът обосновава актуалността на изследването и очертава обекта, предмета и поставените цели, както и използваните научни методи. Правилно са формулирани обектът и предметът на изследването. В рамките на дисертационното изследване удачно са определени обхватът и границите на теоретико-практическото изследване.

Първата глава анализира особеностите на наказателния процес, свързани с употребата на служители под прикритие. Проследено е историческото развитие и е направен преглед на приложението на способности за разследване чрез служител под прикритие. Изяснени са същността и процесуалните особености на специалните разузнавателни средства в Република България. На детайлен анализ е подложена и правната

регламентация на служител под прикритие у нас с определяне на неговия статус, права и задължения, контрол и отчетност.

Във втората глава са разгледани материалноправните и процесуални предпоставки, както и редът за използване на служител под прикритие в Република България. При изясняване на особеностите на организацията на дейностите по разследването чрез служители под прикритие, дисертантът демонстрира познаване на проблема и подлага на критичен анализ процедурата по прилагане на служител под прикритие. Към настоящия момент използването на служител под прикритие като способ за събиране на доказателства по наказателни дела у нас е незадоволително, което се установява от статистиката. Отделен параграф е посветен на доказването чрез използването на служители под прикритие, като правилно е посочено, че при употреба на служители под прикритие в операциите под прикритие се навлиза дълбоко в личния живот на лицето, което не знае за тайното използване на способа и по този начин се възпрепятства своевременното реализиране на правото му на защита. Изведени са трите процесуални гаранции срещу опасността от манипулиране на доказателствата в полза на обвинителната теза според практиката на Върховния касационен съд в случаите на свидетели с тайна самоличност (каквито са и служителите под прикритие). С необходимия усет и вещина дисертантът е разгледал и въпроса за провокацията при употребата на служители под прикритие в наказателния процес, като подкрепя изводите си с практиката на ЕСПЧ, която ориентира националните съдилища към спазването на конкретен процесуален стандарт за разрешаване на въпроса дали е имало или не полицейска провокация.

Третата глава е посветена на особеностите, свързани с прилагането на служители под прикритие в разследване на престъпления, извършени от трансгранични организирани престъпни групи. От гл.т. на наказателноправната регламентация на разследване чрез служители под прикритие на територията на страните членки на ЕС е изследвана правната уредба на разследване чрез служители под прикритие на територията на тези държави. Аргументирано се поддържа, че въвеждането на способа за разследване чрез служители под прикритие е отговор на изискванията на „Конвенцията на ООН за трансграничната организирана престъпност“. Добре защитена е и тезата, че поради наличието на разнородна практика относно прилагане на СРС по искане на чуждестранни разследващи органи е

необходимо усъвършенстване на законодателството в посока изготвяне на ясна и точна законово регламентирана процедура за прилагане на СРС на територията на Република България по искане на разследващи органи на други държави членки. В следващ параграф авторът подлага на подробен и компетентен анализ разследването чрез служител под прикритие в условията на доверителна сделка. Изследването е подкрепено с примери от практиката и формулирани предложения на автора за подобряване на уредбата.

3. Оценка на получените научни и научно-приложни резултати и приноси на дисертационния труд

Още в началото на работата си върху дисертацията докторантът е поставил основна цел, а за постигането ѝ си е поставил и съответни основни задачи. Целта и задачите са формулирани успешно. Ползваната методика включва няколко метода: системно-структурен, логически, нормативен, функционален и систематичен анализ, езиково тълкуване. Използвани са и методите на формалната логика - анализ, синтез и сравнение.

Постигнатите резултати в изпълнение на поставените задачи са извън съмнение и са добре изведени на съответните структурни места в дисертационния труд.

Трудът е добре структуриран и съразмерен, като научното изследване е свързано и логически издържано. Дисертантът Атанас Бръндев показва задълбочени познания в областта на изследваната проблематика и предлага удачни решения за усъвършенстване на правната уредба.

В представения за рецензиране дисертационен труд цялостно са анализирани наказателнопроцесуалните особености на разследването чрез служител под прикритие, като могат да бъдат посочени няколко по-съществени научни и научно-приложни приноси.

Най-напред ще отбележа, че в правната литература това е първото изчерпателно дисертационно научно изследване по темата за наказателнопроцесуалните особености на разследването чрез служител под прикритие, като това обстоятелство само по себе си следва да се оцени положително и е принос за обогатяване на правната теория и процесуална практика. Вярно е, че по темата има отделни публикации на различни автори като професор Николай Радулов, доктор Рада Смеловска – Тонева, доктор

Герман Германов, Милан Миланов и др., които обаче разглеждат или дейността на оперативните служители като средство за придобиване на релевантна за разследването информация, или анализират деянието, извършено от служителя под прикритие с оглед приложението на чл.12 б от Наказателния кодекс на Република България, или изследват въпроса за дейността на служителите под прикритие и тяхното използване като особен вид специално разузнавателно средство, или изследват особеностите на разпита на служителя под прикритие, но това са само частични разработки.

Силно и положително впечатление ми направи онази част от изследователския труд, в която предвид спецификите на така нареченото „живо СРС“, е направено предложение *de lege ferenda* законодателят да обмисли отделяне на служителите под прикритие от останалите видове специални разузнавателни средства. Знае се, че служителите под прикритие могат да бъдат разпитвани като свидетели относно възприятията им за престъпната дейност на контролираните лица и по този начин да бъдат събрани гласни доказателствени средства – чл. 141 а от НПК. В тази връзка следва да се държи сметка за ограничението, въведено с разпоредбата на чл. 123а от НПК, а именно – че служител под прикритие не може да се разпитва при наличието на достатъчно основание да се предполага, че в резултат на свидетелстването може да възникне реална опасност за живота или здравето на лицата, посочени в този текст. Положително следва да бъде оценен и добре аргументираният критичен анализ на автора за липсата на нормативна уредба, регламентираща участието на служители под прикритие в други процесуални способности като разпознаване, следствен експеримент и други.

Следващият принос, който заслужено ще открия, е удачното предложение *de lege ferenda* да бъдат допълнени разпоредбите чл.3 от ЗСРС и чл. 172 ал.2 от НПК, които регламентират в кои случаи по правило се използват служители под прикритие с оглед синхронизирането им с изключението въведено с разпоредбата на чл.34и от ЗСРС, който дава възможност за използване на СРС и тогава, когато последното е предвидено в международен договор, влязъл в сила за Република България.

Оценявам положително и направения от докторанта сравнителен анализ на понятията „служител под прикритие“ и „служител на прикритие“ и изясняването на различния им процесуален статус.

Друг приносен момент се съдържа и при очертаването и изследването на проблемите, свързани с „провокацията“ при използването на служител под прикритие. Независимо от непрекъснатите опити за синхронизиране на нашето законодателство с европейските стандарти и привиждането му в съответствие с тях и практиката на ЕСПЧ у нас тези въпроси не са обсъждани в необходимата достатъчност и пълнота.

На следващо място положително оценявам и изследването на връзката между доверителната сделка и използването на служител под прикритие.

В обобщение, считам, че всички предложения *de lege ferenda* са добре аргументирани и формулирани въз основа на направеното проучване върху отделни аспекти от разглежданата проблематика, поради което следва да бъдат подкрепени. Несъмнено те биха били от полза за законодателя и възприемането им би довело до усъвършенстване на законодателството ни в изследваната област от докторанта.

Предвид изложеното може да се направи *обобщен извод*, че дисертационният труд съдържа научни и приложни резултати, които представляват принос за науката, практиката и законодателството и че той отговаря на всички изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България и Правилника за неговото прилагане.

Дисертационният труд убеждава, че Атанас Сашов Бръндев притежава както задълбочени теоретични познания по научна специалност „наказателен процес“, така и необходимите качества и умения за провеждане на научни изследвания.

Представеният автореферат е в обем от 39 страници и отразява коректно основните положения, залегнали в изследването. Той отразява както съдържанието, така и структурата на рецензирания труд. В него правилно са определени обектът, целта и задачите на дисертационното изследване. Приносните моменти и научните публикации са отразени акуратно в автореферата.

Публикациите по дисертационния труд са три на брой и са свързани с темата на дисертационния труд, което е достатъчно за допускане до публична защита.

4. Критични бележки и препоръки

Към дисертационния труд могат да се отправят няколко бележки и препоръки.

Най-напред препоръчвам известно прецизиране в лексикално и стилистично отношение на текста с оглед бъдещето му отпечатване, с което да се коригират някои очевидни смислови грешки.

Както е характерно за всяко научно изследване, някои тези на автора могат да бъдат определени като спорни, а и не всички от направените предложения за подобряване на нормативната рамка могат да бъдат споделени, но важното е, че те са подкрепени с аргументи и че предизвикват научна дискусия, което винаги е в интерес и полза на правната доктрина. Бих желал обаче да срещна проявена още по-голяма научна смелост при аргументиране на авторските тези.

Направените бележки имат препоръчителен характер, а посочените научни резултати и приноси далеч надхвърлят по научна значимост и практическа полезност посочените несъвършенства на труда.

5. Заключение

В заключение, имайки предвид всички посочени съображения, убедено давам своята положителна оценка на представения за защита дисертационен труд на дисертанта Атанас Сашов Бръндев на тема „Наказателнопроцесуални особености на разследването чрез служител под прикритие“.

Дисертационният труд отговаря на изискванията на чл. 6, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България и на чл. 27, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ за получаване на образователната и научна степен „доктор“, поради което предлагам на уважаемото научно жури да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“ в научна област „3. Социални, стопански и правни науки“, професионално направление „3.6 Право“, научна специалност „Наказателен процес“ на Атанас Сашов Бръндев.

11 ноември 2024 год.

Подпис: .....

гр. София

(доц. д-р Павел Смолички)

R E V I E W

From: Assoc. Dr. Pavel Petrov Smolički, doctor of law, professional direction "law" (3.6.) in the scientific specialty "criminal procedural law", lecturer at UNSS, Faculty of Law.

Subject: dissertation work on the topic: "Criminal procedural features of the investigation by an undercover officer", for the acquisition of the Doctor's degree, professional direction 3.6. Law, field of higher education "Social, Economic and Legal Sciences", doctoral program "Criminal Procedure".

Reason for presenting the review: participation in the composition of the scientific jury for the defense of the dissertation according to Order No. 2266 of 08.10.2024 of the Rector of Southwestern University "Neofit Rilski", by which I am designated as an external reviewer.

Author of dissertation work: Atanas Sashov Brandev

Scientific supervisor: prof. Dr. Veselin Vuchkov

1. Brief biographical data about the dissertation student

Atanas Sashov Brandev was born on June 1, 1985 in Blagoevgrad. In 2008 after 4 years of full-time training at the Academy of the Ministry of Internal Affairs, he obtained a bachelor's degree in "Combating crime and preserving public order".

In 2013 obtained a master's degree in "Law" from Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad. Has acquired legal capacity.

In 2019 by Order of the Rector of SSU – Blagoevgrad 1168/26.06.2019 was enrolled as a doctoral student in part-time study at the Department of Public and Legal Sciences at the Faculty of Law and History of Southwestern University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad with the topic of the dissertation work "Criminal procedural features of the investigation by an undercover officer" with supervisor prof. Dr. Veselin Vuchkov.

In 2008 by Order of the Minister of the Interior, he was appointed as an intelligence officer in the "Organized Crime" Department of the National Central

Bureau - Interpol Sofia, and in 2009 by Order of the Chairman of the National Security Agency, he was appointed as an expert in the Territorial Directorate "National Security" - Blagoevgrad at the National Security Agency. In the period 2016 - 2021, he held the position of Director of TD "NS" Blagoevgrad under the National Security Agency, and from 15.07.2021 until now he is the head of sector in the TD "NS" Blagoevgrad under the National Security Agency.

The individual training plan of the doctoral student was carried out qualitatively and within the relevant deadlines.

2. General characteristics of the presented dissertation work

The presented dissertation work is structured in three chapters, each separated into independent paragraphs, along with an introduction, conclusion, table of contents, list of used abbreviations, bibliographic reference and list of cited case law. The bibliography includes 103 literary sources in Bulgarian and Latin, and 105 footnotes.

The total volume of the dissertation is 184 pages.

The dissertation work is relevant and relevant. Important for determining the relevance of the topic is the fact that it is a relatively new institute, insufficiently developed in procedural theory, and in the practice of courts it has rarely been discussed in separate decisions on specific cases. Social relations are significant, which are subject to legal regulation and protection and which are the main part of the subject analysis of labor. It is about the study of the criminal procedural features of the investigation by an undercover officer - an innovative method in the implementation of the evidentiary activity in the criminal trial. It is true that there are publications that consider various aspects of one or other features of the investigation by an undercover officer, but there is no published monograph in the Bulgarian legal literature that fully and completely examines the criminal procedural features of this relatively new operational method, in accordance with the latest changes in legislation and the latest developments in doctrine and judicial practice.

In the work, the usual methods of scientific research and various interpretive methods are skilfully used. The conclusions and conclusions are made taking into account the achievements of the theory, the practice of the Supreme Court of

Cassation, the Constitutional Court, decisions of the European Court of Human Rights are also cited.

The task - to investigate the criminal procedural features of the investigation through an undercover officer - was successfully completed. This work is important for the doctrine because it poses, solves and further develops a number of theoretical questions. In researching and formulating the specifics of the investigation through the use of an undercover officer, the judicial practice was analyzed and the controversial practice was critically assessed. Proprietary permissions are given, which will help to overcome the existing contradictions. The dissertation contains detailed, motivated and scientifically substantiated proposals for amendments and additions to the legal framework. A number of proposals *de lege ferenda* have been formulated, some of them at the conceptual level and others with sample texts, but all of them deserve the attention of the legislator.

It should be noted that at the end of each chapter there are summaries of the researched questions, relevant conclusions and recommendations are made, which are well-founded and can be supported.

The introduction substantiates the relevance of the research and outlines the object, the subject and the set goals, as well as the scientific methods used. The object and subject of the research are correctly formulated. The scope and limits of the theoretical-practical research are appropriately defined within the framework of the dissertation research.

The first chapter analyzes the specifics of the criminal process related to the use of undercover officers. Historical developments are traced and the application of undercover investigative techniques is reviewed. The essence and procedural features of the special intelligence means in the Republic of Bulgaria have been clarified. The legal regulation of the undercover employee in our country has also been subjected to a detailed analysis, determining his status, rights and obligations, control and accountability.

The second chapter examines the substantive and procedural prerequisites, as well as the procedure for using an undercover officer in the Republic of Bulgaria. In clarifying the specifics of the organization of investigative activities through undercover officers, the dissertation demonstrates knowledge of the problem and critically analyzes the procedure for applying an undercover officer. At the present time, the use of the undercover officer as a means of collecting evidence in criminal

cases in our country is unsatisfactory, which is established by the statistics. A separate paragraph is devoted to evidence through the use of undercover officers, correctly stating that the use of undercover officers in undercover operations intrudes deeply into the private life of the person who is unaware of the covert use of the method and thus the timely realization of his right to defense is prevented. The three procedural safeguards against the danger of manipulation of the evidence in favor of the prosecution's thesis according to the practice of the Supreme Court of Cassation in the cases of witnesses with a secret identity (such as undercover officers) are presented. With the necessary sense and expertise, the dissertation has also examined the question of provocation in the use of undercover officers in the criminal process, supporting his conclusions with the practice of the ECtHR, which guides national courts to the observance of a specific procedural standard to resolve the question of whether or not there was police provocation.

The third chapter is devoted to the specifics related to the application of undercover officers in the investigation of crimes committed by cross-border organized crime groups. From ch.t. of the criminal law regulation of investigation by undercover officers on the territory of EU member states, the legal framework of investigation by undercover officers on the territory of these countries has been studied. It is argued that the introduction of the method of investigation by undercover officers is a response to the requirements of the "UN Convention on Transborder Organized Crime". The thesis is also well defended that due to the existence of diverse practice regarding the application of SRS at the request of foreign investigative bodies, it is necessary to improve the legislation in the direction of preparing a clear and precise legally regulated procedure for the application of SRS on the territory of the Republic of Bulgaria at the request of investigators authorities of other member states. In the following paragraph, the author provides a detailed and competent analysis of the investigation by an undercover officer under the terms of a confidential transaction. The study is supported by examples from practice and the author's formulated proposals for improving the system.

3. Evaluation of the obtained scientific and scientific-applied results and contributions of the dissertation work.

Already at the beginning of his work on the dissertation, the doctoral student has set a main goal, and to achieve it he has also set corresponding main tasks. The goal and tasks have been successfully formulated. The methodology used includes several methods: systemic-structural, logical, normative, functional and systematic analysis, linguistic interpretation. The methods of formal logic are also used - analysis, synthesis and comparison.

The results achieved in the implementation of the set tasks are beyond doubt and are well presented in the relevant structural places in the dissertation work.

The paper is well structured and proportionate, and the research is coherent and logically sound. The dissertation student Atanas Brandev shows in-depth knowledge in the field of the researched issues and offers suitable solutions for improving the legal system.

In the dissertation presented for review, the criminal procedural features of the investigation by an undercover officer are comprehensively analyzed, and several more significant scientific and scientific-applied contributions can be indicated.

First of all, I will note that in the legal literature this is the first comprehensive dissertation scientific study on the topic of the criminal procedural features of the investigation by an undercover officer, and this circumstance in itself should be evaluated positively and is a contribution to the enrichment of legal theory and procedural practice. It is true that there are separate publications on the subject by various authors such as Professor Nikolay Radulov, Dr. Rada Smelovska – Toneva, Dr. German Germanov, Milan Milanov, etc., who, however, consider either the activity of operatives as a means of acquiring information relevant to the investigation, or analyze the act committed by the undercover officer in view of the application of Article 12 b of the Criminal Code of the Republic of Bulgaria, or examine the issue of the activity of undercover officers and their use as a special type of special intelligence tool, or examine the peculiarities of the interrogation of the undercover officer, but these are only partial developments.

I was strongly and positively impressed by that part of the research work, in which, given the specifics of the so-called "living CPS", a *de lege ferenda* proposal was made for the legislator to consider separating the undercover officers from the other types of special intelligence means. It is known that undercover officers can be questioned as witnesses regarding their perceptions of the criminal activity of the controlled persons and in this way vocal evidence can be collected - Art. 141 a

of the Code of Criminal Procedure. In this regard, account should be taken of the limitation introduced by the provision of Art. 123a of the Criminal Procedure Code, namely - that an undercover officer cannot be interrogated if there is sufficient reason to assume that as a result of the testimony, there may be a real danger to the life or health of the persons mentioned in this text. The author's well-argued critical analysis of the lack of legislation regulating the participation of undercover officers in other procedural methods such as identification, investigative experiment and others should also be positively evaluated.

The next contribution, which I will deservedly highlight, is the appropriate proposal *de lege ferenda* to supplement the provisions of Art. 3 of the Civil Code and Art. 172 paragraph 2 of the Code of Criminal Procedure, which regulates in which cases, as a rule, undercover officers are used, with a view to synchronizing them with the exception introduced by the provision of Art. international agreement entered into force for the Republic of Bulgaria.

I also appreciate the doctoral student's comparative analysis of the concepts of "undercover officer" and "undercover officer" and the clarification of their different procedural status.

Another contribution is contained in the delineation and examination of the problems associated with "provocation" in the use of an undercover officer. Regardless of continuous attempts to synchronize our legislation with European standards and bring it into line with them and the practice of the ECHR in our country, these issues have not been discussed in the necessary sufficiency and completeness.

Next, I also positively appreciate the study of the relationship between the trust transaction and the use of an undercover officer.

In summary, I believe that all *de lege ferenda* proposals are well argued and formulated based on the research done on individual aspects of the issue under consideration, which is why they should be supported. Undoubtedly, they would be useful to the legislator and their adoption would lead to the improvement of our legislation in the field studied by the doctoral student.

Given the above, a general conclusion can be made that the dissertation contains scientific and applied results that represent a contribution to science, practice and legislation and that it meets all the requirements of the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria and the Rules for its Implementation.

The dissertation convinces that Atanas Sashov Brandev possesses both in-depth theoretical knowledge of the scientific specialty "criminal process" and the necessary qualities and skills for conducting scientific research.

The presented abstract has a volume of 39 pages and correctly reflects the main points of the research. It reflects both the content and the structure of the peer-reviewed work. It correctly defines the object, purpose and tasks of the dissertation research. Contributions and scientific publications are accurately reflected in the abstract.

The publications on the dissertation work are three in number and are related to the topic of the dissertation work, which is sufficient for admission to public defense.

4. Critical notes and recommendations

Several notes and recommendations can be addressed to the dissertation work.

First of all, I recommend some lexical and stylistic refinement of the text with a view to its future printing, with which to correct some obvious semantic errors.

As is characteristic of any scientific research, some of the author's theses can be defined as controversial, and not all of the proposals made to improve the normative framework can be shared, but the important thing is that they are supported by arguments and that they provoke scientific discussion, which is always in the interest and benefit of legal doctrine. However, I would like to see even greater scientific courage demonstrated in arguing the author's theses.

The notes made are of a recommendatory nature, and the indicated scientific results and contributions far exceed the indicated imperfections of the work in terms of scientific significance and practical usefulness.

5. Conclusion

In conclusion, bearing in mind all the mentioned considerations, I confidently give my positive assessment to the dissertation work of Atanas Sashov Brandev, presented for defense, on the topic "Criminal procedural features of the investigation by an undercover officer".

The dissertation meets the requirements of Art. 6, para. 3 of the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria and of Art. 27, para. 2 of the Regulations for the implementation of the same LAW for obtaining the educational and scientific degree "doctor", therefore I propose to the respected scientific jury to award the educational and scientific degree "doctor" in the scientific field "3. Social, economic and legal sciences", professional direction "3.6 Law", scientific specialty "Criminal process" of Atanas Sashov Brandev.

November 11, 2024

Signature: .....

city Sofia

(Assoc. Dr. Pavel Smolichki)